

Megjelenik e lap mindennap,
pénteket kivéve.

Előfizetési ár:
Helyben a hátralévő színidényre 2 frt. 50 kr.
Vidékre " " 3 " — "
Helyben egy óra 1 " oszt. ért.

Mindennemű hirdetések elfogad-
tatnak: kétezer hasábozott sorért
5 újkr., ismétléseknél 3 újkr.
Kincstári díj minden hirdetéstől 30 újkr.

A PAJKOS ISKOLAGYEREKEK.

Bohózat 1 felvonásban, dalokkal. Irta Nesztroi,
magyarosítá Havi Mihály.

(folytatás)

HATODIK JELENÉS.

Kurucz, Náncsi.

Kurucz. Különös beszédje van — ez az-
tán valami.

Náncsi. (megijedve) Hogyan? hát hallotta
édes atyám.

Kurucz. Az intendáns ur némely szavai-
ból kivettem, hogy az irnok ur áskálódik ellenem.

Náncsi. Én annyira megvalék lepve, any-
nyira megörültem, mikor atyámat olyan vígan
láttam bejöni.

Kurucz. Ugy van fiam, én mindig ag-

godalomban éltem, mert hogy azon kérelmem,
melyben fizetés-javításért folyamodtam, 12 évig
tárgyolatlanul hevert, engem igen megzavart, s
gondolám, hogy ez már valami; de ugylátszik,
hogy csak az alkalmat várták el, hogy azt tár-
gyalás alá vegyék. (hallgatózva) Ugy tetszik —
ugy van, ő jön, menj fiam be és hagyj legalább
egy negyed órára gyermektelenül.

Náncsi. (jobbra el)

HETEDIK JELENÉS.

Kurucz, mindjárt Fontos, Gyuricza.

Kurucz. (tiszteletteljesen a közép ajtót
megnyitja) Mil látok?! mi szerencse és tiszte-
let, hogy a gazdasági intendáns ur personificál-
va, tulajdon saját személyében méltóságos lépteit
küszöbömre irányozta!

Fontos. (fiát kézen vezetvén, belép) Is-
kolamester ur! (fiához) No ne huzasd magad
annyira fiu.

Kurucz. Még az jo, ha a gyermekek ma-
gukat huzatni hagyják, az arra mutat, hogy ők

nem huzzák ki szüleik zsebéből a pénzt, mint-hogy jó és példás nevelést kaptak.

Fontos. (Fejbillentéssel nevetésre erétteti magát, s ezt hasonló alkalommal mindig ismétli) Ön igen nyájas — iskolamester ur, egy szóm van önnel négy szem közt.

Kurucz. (magát meghajtja) Egy szó ön ajkáról — oh ez aztán valami.

Fontos. De Gyuricza, ha meg nem szünsz pityeregni —

Kurucz. De miért könyezik az én Gyuriczám?

Gyuricza. Mert iskolába kell jönnöm.

Fontos. Hallgatsz? — De ugy-e iskolamester ur? különben nincs semmi kifogása az én Gyuriczám ellen?

Kurucz. Oh a Gyuricza dicső gyerek, felséges, de hogy is lehetne másképp.

Fontos. Hogy vagyunk az irással?

Kurucz. Jól, igen jól, még egy kis javulás, aztán felséges.

Fontos. És a geographiával?

Kurucz. Igen jól, — az öt világrészt tudományilag, tökéletesen sajátjává tette, és kell-e több egy fiatal embernek, mint az öt világrész.

Fontos. És a természettudománnyal?

Kurucz. Kitünőleg. — Az állatok országában senki föl nem találja úgy magát, mint ő.

Fontos. (Gyuriczához) Nem tudod megköszönni, te tuskó.

Gyuricza. Azt hogy iskolába kell járni, régen megköszöntem már.

Kurucz. Az fontos dolog is — igen ez a Gyuricza valóságos lángész.

Fontos. Oh. — Arról akartam kérdést tenni, hogy fiamnak a jutalom-kiosztásnál lehet-e reménye?

Kurucz. Miként kételkedhetik arról intendáns ur?

Fontos. Csakugy gondoltam — az az alyai szeretet sokszor nem lát meg némely hibákat.

Kurucz. És az igazságnak már ex officio vaknak kell lenni — szemeit beköték — miért? hogy meg ne lássa merre billenik a serpenyő mérője, és hogy azt tehesse a mi neki tetszik.

Fontos. Ön ismét igen nyájas.

Gyuricza. (kezét feltartja) Kérem, kérem.

Fontos. (Kuruczhoz) Tehát számolhatok reá — és — (egy peesétes levelet húz ki titkosan zsebéből) és így e levelet elküldöm. Kurucz ur, önre nagy meglepetés vár.

Kurucz. (nagy figyelemmel) Talán bizony — arra vonatkozólag — miszerint azon beadott s 12 évig hevert. —

Fontos. (belevág) Még most meg nem mondhatom — de —

Kurucz. (örömfelindulással) De ezen — de szócskában egy világ reménye nyílik meg nekem.

Gyuricza. Iskolamester ur kérem.

Kurucz. (Gyuriczához) Mit parancsol a kis intendáns ur.

Gyuricza. Azt szeretném, ha engem innen kitzsigálnának.

Fontos. Gyuricza most mindjárt pofon váglak.

Kurucz. Kérem a legalázatosabban, e csak szerénység tőle, ő nem akarja a kisebb talentumoktól a jutalmat elragadni.

Fontos. Ah iskolamester ur, ön megint igen nyájas.

Kurucz. Csak kötelességemet teljesítem legmélyebb alázatossággal.

Fontos. Hátha még legkisebb fiamat látná.

Kurucz. Csak nem lesz jelesebb Gyuriczánál.

Fontos. Sokkal higgye el ha mondom.

Kurucz. Iha! nagy Isten, ha ez így megy, ugy a születendők valóságos csodák lesznek.

Fontos. Az iskolamester ur valóban felette nyájas, most Isten önnel — a levelet tüstént postára adom, és önt véghetetlenül meglepi, az ebben elkészített s még aztán következő meglepetés. Most jer Gyuriczám.

Gyuricza. (ugrálva) Megyek megyünk.

Kurucz. (kifelé komplimentirozván) Mily élénk szellem lelkesíti e felséges csemetét.

Fontos. } elmennek.
Gyuricza. }

(folytatjuk.)

A csárdás.

X*** után németből fordítva Nagy Leopoldtól.

A világon egy táncz se fejt ki a táncz iránti vonzalmat oly teljes mértékben, mint a magyarok csárdása. A német táncz kedélyes, a lengyel erőteljes, a francia kaczer, a spanyol érzelem-kábító; a csárdás annyi mint ezek öszvesen, s azonfelül még elbizakodó. Messze a gyönyörön és örömen feljúl emelkedik a csárdás; — az a mozgás mámore. Ki valaha egy valódi csárdástánczot látott, ki látta, hogy az ifju a táncz mámorában miként érinti balkezevel jobb sarkát, azután egyet tapsol, és miként viszi balkezeit nyaka körül, mintha önmagát akarná átölelni, jobb kezét pedig megszire kiterjeszti, mintha az égvet, mely neki mind szűkebb leszen, magától eltartóztatni akarná, s a mellett hangosan felrikolt; a mint mondtam, a ki a csár-

dástánczot egyszer látta, könnyen felfoghatja, hogy egy ily táncz ellenében senki hideg vérrel, csendesen nem maradhat. —

Bár milyen szilaj is a csárdás, mégis meg vannak törvényei, vagy talán jobban mondva saját cselekvénye. A táncz kezdődik egynehány csendes kimerített léptekkel, a tánczoló pár egymással ismeretséget köt: — az üteny sebesebb lesz — az ifju kezét a leány domboru csipőjére teszi, a leány pedig az övéit az ifju széles vállaira. — A táncz élénkebb lesz rezgő, kaczer és ringató léptekkel mozognak előre s vissza, hogy magoknak mintegy irányhatást adjanak: most az ifju jobb karjával körül övedzi a leány nyulánk derekát, balját feje fölé emelve, mintha kalpagját vagy kalapját tartaná, a leány karjait a tánczos nyaka körül fűzi, s ez a forduló, az az fergás és fordulás, mely mellett a vihartól korbácsolt időtjelentő lobogó elszégyenül, — a szem alig tudja már meg különbözti mit a tánczost a tánczosnőtől. — Villám hirtelen egymástól szét repülnek, a tánczos a leányt magától elsodorta, mintha csak ő egyedül akarná a kőjöröm poharát kiűriteni; mindenik külön tánczol; a leány a táncz kellemeit, az ifju a táncz kicsapongó művészetét akarja kifejteni. Egy magyar költő helyesen mondja „hogy a ki a magyarok ezen tánczát tánczolni akarja, egész embernek (az az magyarnak) kell lennie. — De csak hamar fölenged a büszke önzés szívében vissza sovárogyja a puha karok kedves bilincseit, a tánczos ohajtja párját, s rohan az olhagyott tánczosné felé: De ez oly könnyen nem enged, ő a táncz bántalmait még nem feledte el, s repülő hátra irányzott léptekkel elsuhan tőle. Ő követi, most azt képzeli hogy megragadhatta, de ez forgó szél módjára ki sikámlék előle, mint a szélről felfogott rózsaszál — Újból mindenki magára tánczol. A tánczos, táncz művésze által lgyekszik tánczosnéjét magához édesgetni, — a tánczosné nézi őt — megmaradva ingerlő és ringató lépteiben — s törekvését lemosolyogja — úgy látszik semmi édesgetés nem akar használni: Ekkor a tánczos egyet tapsol s egyet ujjong — s ez világos parancsjel, az ellen nincs óvás, nincs menekvés a tánczosné hozzá repül, mint ha az elveszettnek képzelt szeretőt, viszont ölelné, újból kezdődik a sebes forgás — úgy tetszik a tánczos pár egymásba forrni akarna — soha — soha többé el nem válandó. — Ekkor fölhangzik a csárdás berekesztő hangfogata, a rohanó tánczosoknak Álj meg“-et parancsolván és a tánczos pár egymástól elvál. —

Büszkén törli a cigánypolgártárs kondor bajuszát, mert tudja jól, hogy egy ily szép táncz csak is nyiretyűje uralma alatt teremhet. —

Vegyesek.

Gyermek bőség Bécsben.

1820-ban élt Bécsben egy vászontakács kinek neje tizenegy szüléssel harmincz két gyermeket hozott a világra husz év alatt háromszor szült ikreket hatszor hármosokat, és kétszer négye-

seket; Ő maga szoptatta minden szülöttét. Férje mint iker jött a világra, neje pedig mint négyes.

— Tombowban Oroszthonban egy pórjobbágy agyonütöte urát, minthogy az, az ő szeretőjét elcsabitá. Ezért a tettes élethosszáig a siberiai földalatti bányamunkán rabságra íteltetett. Miklós czár másként ítélte. Egy pórfiut megtámadott egyszer urasága kutyája az erdőben és megharapá, s a fiu egy leszakított ággal oltalmazá magát, s a kutyát derekásan elverte; meglátván ezt az uraság kivevé a fiu kezéből a fadarabot s a haragos kutyát feldühösítvé uszítá a fiura, mely a fiut szétszaggatta, és megölte; — a pórfiunak apja ezt látván megrohanta az uraságot, és agyonütötte. A czár ítélete így hangzott: „sobaké sobatchias mert“ (a kutya halljon meg mint kutya); és megjegyzé szóval „én is éppen azt cselekedtem volna.“ A pórpa egyidőre zárdába vitetett.

— Az olaszthoni színbázak Lombardiában sorban bezáratnak a lázangó közönségek miatt, legutóbb Veronában és Velenczében zárattak be a színbázak; az izgatottság és művészi szeretetlenség annyira ment Pergoleben, hogy „Borgia Lucretia“ előadásában Alfonso ferrarai herczeg személyesítőjét, azért hogy herczeget játszott a közönség pisszegés és lárma között szidta ki a szinpadról, honnan kimenvén az igazgató ujra a szinpadra erőttette; a közönség megint kiküldte, az igazgató pedig ismét a szinpadra utasítá. E ki- és beutasítást megunva, kérdést tett a közönségnél, hogy mi tevő legyen, mert az igazgató rögtöni elcsapással fenyegeti ha nem énekel, a közönség pedig nem akarja látni; — „Nem bizony, hordja el magát, nem akarjuk a ferrarai herczeget sem látni, sem hallani kiálták. (Furcsa művészi fogalom a pergolei közönségnél.)

Erkeztek.

- 1/2 Rettegi István, földbirtokos, Köblősről.
 Katona Gábor, földb., Szováthról.
 Dózsa Sándor, földb., Bödről.
 Szentmarjai Lajos, földb., Dobokáról.
 Biró Antal, földb., Kis-Kapusról.
 Sáska Sándor, földb., Dézsről.
 Harmath Domokos, kereskedő, Mocsról.
 Farkas Lajos, keresk., Szilágy-Somlyóról.
 Bulbuk Márton, keresk., Szamosujvárról.
 Bulbuk Gergely, kereskedő, Szamosujvárról.

Elutaztak:

- 1/2 Sebhe Sándor, cs. k. hivatalnok, B.-Hunyadra.
 Benedek Sándor, kereskedő, N.-Kapusra.
 Sahim Lukács, „ P.-Csehre.
 Fekete Lukács, „ „
 Korbuly István, „ K.-Fejérvárra.
 B. Kemény Gábor, N.-Enyedre.
 Katona Elek, földbirtokos, Nagyfalura.
 Almádi Sámuelné, Szováthra.

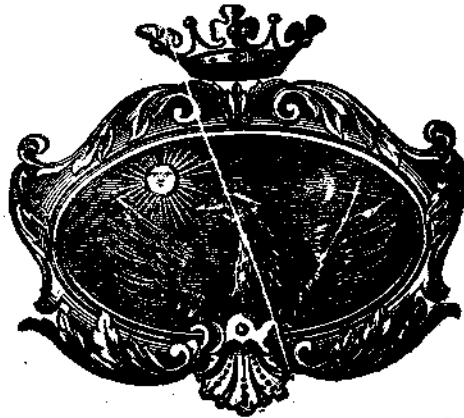
Tulajdonos és felelős szerkesztő: HAVI MIHÁLY.

GERECs JÁNOS JUTALOMJÁTÉKA.

BÉRLET

10-ik szám.

NEUZEETI

SZINHÁZ.

Felsőbb

engedélylyel.

Kolozsvártt, ma, szombaton, február 4-én, 1860.

A fennálló országos szini választmány pártfogása és HAVI MIHÁLY igazgatása alatti dalszintársaság által

Gerecs János jutalmára
részben új szereposztással
adatik:

ERNANI.

Nagy opera 4 felvonásban. Irta Piave, olaszból fordította Egressi B., zenéjét Verdy.

S z e m é l y z e t .

Don Carlos, spanyol király	— —	Bodorfi.	Jago Sylva lovásza	— — —	Bartha.	
Don Ruy Gomez de Sylva, spanyol grand	— —	Marczelli.	1-ső	— — —	Mayer Luiza.	
Elvira, unokahúga és jegyese	— —	Fridrikné.	2-ik	} apród	Szabó Eszter.	
Giovanna, Elvira dejkája	— —	Láng Mari.	3-ik		— — —	M. Klára.
Ernani, bandita főnök	— —	Pauli.	4-ik		— — —	Turcsányiné.
Don Ricardo, a király lovásza	— —	Gerecs.				

Választó fejedelmek, királyi kíséret, összeesküdtek, banditák, katonák, hölgyek.

 A t. cz. közönség kegyébe ajánlj magát **Gerecs János.**

 A mára hirdetett „Granadai éjtanya” elhárithatlan ok miatt ma nem adathatván, jövő hétfőre halasztatott.

Helyek ára : Zártszék 20 kr. Földszint 42 kr. Altiszti jegy 21 kr.
Karzat 18 kr. osztr. ért.

Kezdeté 6 órakor, vége 8 után.

AZ EV. REF. FOTANODA KÖNYVNYOMDÁJA. (Belső farkasutca 74 sz.)